

Vážení diváci, velmi rádi vás opět vidíme usadat do hlediště! Děkujeme vám, že jste přišli společně s námi zahájit 21. ročník Voskovcovy Sázavy. Přehlídka ochotnických hudebních divadel se po roční pauze vrací v plné síle a spolu s ní také Vosk(n)oviny, které jsou připraveny vám i letos přinášet zajímavé novinky, informace či rozhovory (nejen) s režiséry a herci, jejichž prostřednictvím budete moci nahlédnout do zákulisí. O bohatý program na následujících sedm pátečních večerů se postarají divadelní soubory v Sázavě dobře známé i ty, které budou usilovat o vaši přízeň poprvé. Věříme, že si žádné představení nenecháte ujít. Svou přítomností, pozorností, smíchem a potleskem dokážete z herců vydolovat to nejlepší.

Navíc, budete-li jednotlivá představení sledovat pozorně, získáte možnost vyhrát permanentku na Voskovcovu Sázavu 2023. Více informací k nové soutěži se dočtete níže na této straně.

Rozhovor s Mgr. Vladimírem Dvořákem, starostou města Sázava

Jako starosta města, které je pořadatelem Voskovcovy Sázavy, se Vás nemůžeme nezeptat na Váš vztah k divadlu.

Mám velký vztah k umění obecně. Divadlo mám rád, od alternativních scén až po Národní divadlo. Snažím se být v obraze. Mám rád i jiné druhy umění.

Jak například?

Mám rád malířství, možná proto, že sám malovat neumím. Od malička jsem studoval muziku, ke které mám blízko a které jsem se aktivně věnoval. Teď se snažím přenášet tento vztah i na děti.

Hrajete tedy na nějaký nástroj?

Jsem pianista, studoval jsem klavír a na pár dalších nástrojů jsem se naučil hrát sám, ovládám například kytaru, zkrátka nástroje, do kterých se nemusí foukat (smích).

Sázavští ochotníci fungují pod městem, což není obvyklé. Jak tuto spolupráci ze své funkce vnímáte?

To, že v Sázavě funguje divadelní soubor je skvělé! Myslím, že je jediné dobře, když má člověk čas a chuť věnovat se po práci dalším činnostem, ať už sportuje, hraje divadlo nebo dělá muziku. Kvituji, že máme místní divadelníky a jejich fungování pod městem beru jako logickou formu spolupráce, protože všichni divadelníci potřebují například prostory ke zkoušení a zázemí, které město může poskytnout.

Viděl jste některé z inscenací našich divadelníků?

Viděl. Musím říct, že když jdu v Sázavě do divadla, chodím víceméně na místní.

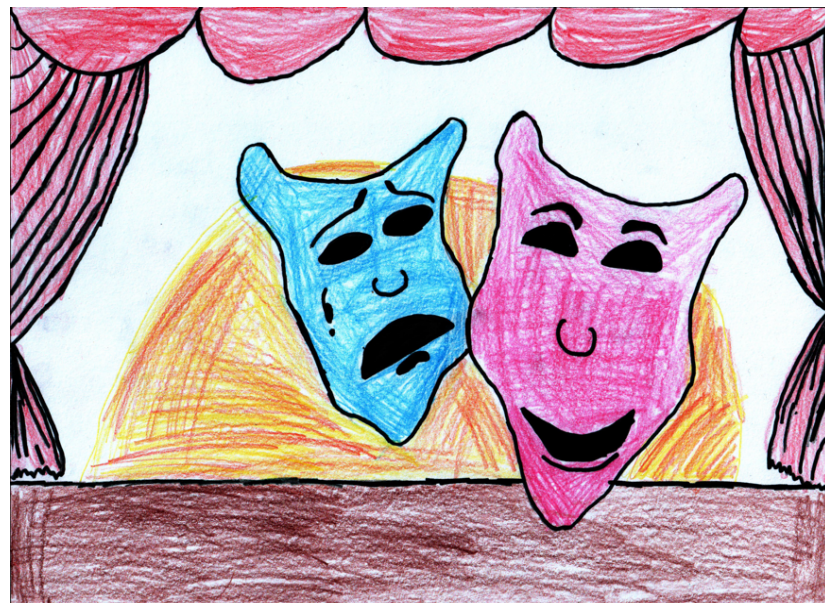
A na jevišti, coby herec, jste nikdy nestál?

Ale ano, ve škole tenkrát vedla pani Justová dramatický kroužek, do kterého jsem chodil. Myslím, že jsem začínal jako princ v pohádce, ale rychle se přišlo na to, že mé divadelní umění není zas tak dobré, nakonec jsem hrával menší role (smích).

Je něco, co byste si přál vzkázat divákům?

Ať určitě navštěvují představení. Mám pocit, že covidová doba, která tu byla, nás trošičku oddělila, dříve se chodilo na koncerty a do divadel ve větší míře. Vzkázal bych jim, ať v hojném počtu chodí za kulturou.

Jak to vidí děti ...

Anička, 3.C, ZŠ Sázava

PROGRAM PŘEHLÍDKY

9. 9. v 19:30

Charleyova teta ...

DS Jiřího Voskovce, Sázava

Příběh o tetičce v tomto netradičním pojetí začíná v baru u Charleyho, kde si vysloužilá umělkyně, pro zkrácení dlouhé chvíle, vypráví zážitky z mládí jejich dobrodince, pana Charleyho Wykehama ...

16. 9. v 19:30

Edith

DS BLIC, Ostrožská Nová Ves

Představení inspirované životem slavné šansonierky Edith Piaf, které se pokusí proniknout do hloubky její duše a poodhalit z ní střípy radosti, trápení či tužeb.

23. 9. v 19:30

Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách

DS Jablonský, Jindřichův Hradec

„Muži a ženy jsou rozdílné bytosti. Ani lepší, ani horší, prostě jiné. Může muž a žena fungovat podstatně jinak. A to je příčinou většiny problémů mezi pohlavími.“ Kontaktní komedie, která vám poradí, jak předcházet partnerským krizím.

30. 9. v 19:30

Jacobovská a Stjerbinski

Rádobydivadlo, Klapý

Road-play o Židovi Jacobovském a antisemitském plukovníkovi Stjerbinském, kteří prchají před nacismem z okupované Francie v roce 1940 a současně soupeří o ženu „Madam la France“, s množstvím židovských anekdot ...

7. 10. v 19:30

Krásné obrázky z Hrozného života

DS Náplavka, Lysá nad Labem

Autorská divadelní komedie, která oživuje, a to doslova, vědecké úspěchy i životní osudy orientalisty Bedřicha Hrozného, který získal světovou proslulost rozluštěním řeči Četitů.

14. 10. v 19:30

Jedno jaro v Paříži

aneb Kravát Henrieta

DS Stodola, Jiřkovice

„Grandiózní minimuzikál“, je příběhem lásky a vraždy z dob, kdy Evropa tančila valčík. Vlastní podstatou děje, který se odehrává v Paříži roku 1914, je rekonstrukce soudního procesu, v němž je manželka ministra financí Roberta Caillarda obviněna z vraždy šéfredaktora časopisu Figaro.

21. 10. v 19:30

Sherlock Holmes - Zrození zla

Suchdolský divadelní spolek SUD

Napínavá komedie pro celou rodinu. Přijďte se podívat, jak velký detektiv se svým nerazulným přítelem očistí anglický slavený od zločinných zdeměrů jednoho z nejrafinovanějších padouchů.

Před samotným představením proběhne slavnostní vyhlášení výsledků soutěžní části Voskovcovy Sázavy. Přijďte si zrekapitulovat průběh 21. ročníku a zjistit, které představení si získalo největší přízeň diváků.

VOSKOVCOVA SÁZAVA DĚTEM

18. 9. v 15:00

Nejzábavnější věc pod Sluncem

Divadlo KRAB

Jak to asi dopadne, když se do 1 princezny zamilují 3 princové? Čas se někdy vleče a jindy zas běží, jak s větrem o závod. Pohádka o království, magických předmětech a hlavně o lásce.

9. 10. v 15:00

Pohodem ŤAP!

Pohadlo aneb Pohádkové kukadlo

Dobrodružná pohádka o tom, že každý může být kamarád a každý může být užitečný. Co všechno se může stát, když se zvířátka ze 200 rozhodnou, že se vrátí domů do Afriky? Přežijí vše, co jim dlouhá cesta nachystá? Stanou se z nich opravdoví kamarádi?

Soutěž pro pozorného diváka

V(n) SOUTĚŽ Sledujete divadelní představení opravdu bedlivě? Vosk(n)oviny přináší soutěž, ve které můžete svou diváckou pozornost otestovat a – při troše štěstí – ji proměnit v hodnotnou výhru.

Pravidla jsou jednoduchá: shlédnete a užijete si páteční představení. Po jeho skončení ve foyer divadla vyplníte soutěžní kupón, na kterém naleznete otázku prověřující, zda jste opravdu věnovali pozornost všemu, co se na jevišti dělo. Soutěžní kupón s vaší odpovědí vhodíte do připraveného boxu a... to je vše.

Budete-li divákem nejen pozorným, ale také pravidelným, můžete se soutěže zúčastnit až šestkrát, jednou po každém pátečním představení, a zvýšit tak vaši šanci na výhru. Během závěrečného vyhlášení výsledků Voskovcovy Sázavy bude ze všech správných odpovědí vylosován výherce získávající permanentku na příští, již 22. ročník přehlídky!

Protože si opravdu přejeme, abyste v soutěži uspěli, nabídneme vám na tomto místě vždy malou nápovědu, která prozradí, čeho se bude aktuální otázka týkat...

... začneme rovnou nápovědou k dnešnímu představení Charleyova teta...: Všimněte si finančních transakcí odehrávajících se na jevišti.

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Zadní strana Vosk(n)ovin se již od počátku jejich vzniku věnuje ohlizení. Ve zpětném zrcátku se díváme na jednotlivá odehraná představení nebo rekapitulujeme průběh přehlídky. Dnes se ohlédneme za uplynulou sezónou Divadelního souboru Jiřího Voskovce, která byla velmi úspěšná. Souboru se podařilo uvést hned dvě premiéry – komedie Dokonalá svatba a Charleyova teta ...

Začátkem roku došlo ke změně ve vedení souboru. Nicole Miková, která se stala maminkou malé herečky Nicolky, se aktuálně naplno věnuje své roli životní a předala vedení do rukou Tomáše Kuchlera. Na rozhovor s ním se můžete těšit v příštím čísle Vosk(n)ovin.

Dokonalá svatba již byla v Sázavě uvedena dvakrát, Charleyovu tetu čeká druhé uvedení na domácím jevišti právě dnes. Věříme, že většina našich čtenářů (a věrných diváků) již obě inscenace viděla, a tak je připomínáme pouze ve stručnosti.

Dokonalá svatba

premiéra: 27. 10. 2021 počet repríz: 11

Dokonalá svatba je veleúspěšná situační komedie Robina Hawdona o tom, jak snadno a rychle se z pečlivě naplánované svatby může stát stále více se komplikující sled jen obtížně řešitelných situací. Ženich Bill se po rozlučce se svobodou, ze které si nic nepamatuje, probouzí ve svém novomanželském apartmá, a navíc v posteli s úplně cizí dívkou. Zatímco ve vedlejší pokoji se nevěsta už chystá, Bill, krásná neznámá, ženichův nejlepší přítel Tom a hubatá pokojská rozpoutají hru plnou záměn a výmluv. Aby vše bylo ještě složitější, vstupuje do děje šílená matka nevěsty a cholerický ředitel hotelu, a dokonalá svatba se pro všechny zúčastněné mění v dokonalé peklo.

Hra je nastudována v překladu Jana Šotkovského. Sázavští divadelníci úspěšně reprezentovali Sázavu na dvou krajských přehlídkách, v Neratovicích a v Boleradicích, kdy si z obou přivezli mnoho ocenění, zejména za scénu, herecké výkony či režii.

Na přehlídce Mrštíkovo divadelní jaro v Boleradicích získali dokonce doporučení na národní přehlídku Krakonošův podzim.

Charleyova teta ...

premiéra: 8. 4. 2022 počet repríz: 3

Jedná se o netradiční pojetí příběhu, který začíná v baru u Charleyho, kde si vysloužilá umělkyně vypráví zážitky z mládí jejich dobrodince, pana Charleyho Chesneye. Klasické provedení Charleyovy tety je rozmluvou umělkyní a písničkami z pera Milana Štědroy doplněno ještě několikrát. Nabízí tak nový náhled na Charleyho příběh, který podá divákovi zvědavému nové skutečnosti a divákovi neznalému i klasické pojetí toho nejlepšího, co J. B. Thomas ve svém díle napsal.

Studenti Charley a Jack chtějí požádat své vyvolené o ruku. Shodou okolností má Charleyho navštívit bohatá tetička z Brazílie. Její příjezd chtějí využít pro legalizaci setkání se s děvčaty, jelikož v té době bylo nepřipustné, aby se počestná dívka sešla s hochem o samotě. Tetička se s příjezdem opozdí, a tak studenti donutí spolužáka Babbse, aby se přestrojil a kryl jim záda v úloze tetičky. Celý příběh se však zkomplikuje nejen pozdním příjezdem pravé tety.

... a co dál?

Ačkoli divadelníci zcela jistě počítají s tím, že obě úspěšné inscenace zůstanou na repertoáru ještě dlouho, diváky určitě zajímá, zda chystají i něco nového. Snad můžeme prozradit, že soubor nebude zahálet ani v této sezóně, ačkoli nyní je prioritou organizace přehlídky Voskovcova Sázava, na jejímž zajištění se podílí celý soubor. Další aktivity spolku se začnou připravovat po skončení přehlídky. Sázavští divadelníci se zapojí do projektu Noc otevřených divadel, jehož desátý ročník proběhne 19. listopadu 2022. Na tento největší divadelní svátek soubor pro své diváky chystá milé hudební překvapení. Předvánoční čas patří zejména dětem, a tedy nesmí ani v našem divadle chybět mikulášská pohádka. V plánu je i nazkoušení vánoční hry, ale je otázkou, zda se to vzhledem k ostatním aktivitám podaří realizovat.

Děkujeme vám, že svým potleskem a smíchem nás stále podporujete a motivujete!

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese: vosknoviny@seznam.cz

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu, facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

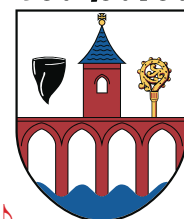
www.facebook.com/dsjvs

www.facebook.com/voskovcovasazava

PARTNEŘI A SPONZOŘI PŘEHLÍDKY

Medimat inko, s.r.o. 🎵 Brtek, s.r.o. 🎵 Josef Režný 🎵 Sport Resort Nenudíme s.r.o. 🎵
Nielsen Admosphere, a.s. 🎵 Erik Geuss 🎵 Sázavská Kozlovna 🎵 Petr Švec 🎵 Kemp CÍL 🎵
Míla Geussová 🎵 MUDr. Gübelová 🎵 MUDr. Šedová 🎵 Hostinec za vodou 🎵 Jan Kovačka 🎵
Pohřební služba Navrátil 🎵 Human Records, s.r.o. 🎵 Střechy Novotný s.r.o. 🎵
Papírnictví Poklop - Procházka 🎵 Zdena Kotzotová 🎵 Marcela Vondrová 🎵
Martina Štědrová 🎵 Cukrárna Jitka Lonská 🎵 Květiny-dárky Ilona 🎵 STEON, s.r.o. 🎵
Jakub Balihar 🎵 DASKO Stavebniny, s.r.o. 🎵 Petr Kovačka 🎵 Václav Veselý 🎵 manželé Štědrovi 🎵

SÁZAVA

redakce Nicole Miková, Klára Sottnerová, grafik Tomáš Kuchler, fotograf Vladimír Trmal
kontakt: vosknoviny@seznam.cz

Vážení diváci,

vítáme vás na druhém představení Voskovcovy Sázavy. Během čekání na začátek dnešní inscenace „Edith“ od DS BLIC z Ostrožské Nové Vsi, si můžete přečíst rozhovor s novým vedoucím zdejšího divadelního spolku, případně spolu s Vosk(n)ovinami zavzpomínat na „Charleyovu tetu ...“, kterou zahráli minulý pátek členové právě DS Jiřího Voskovce Sázava.

Jistě vám neunikly dvě novinky, které letos Vosk(n)oviny připravily pro své čtenáře. Tou první je soutěž pro pozorné diváky, ve které můžete vyhrát hodnotnou cenu. Informace k soutěži naleznete níže.

Druhou novinkou, barevnou a nepřehlédnutelnou, je spolupráce navázaná se ZŠ Sázava. Žáci prvního i druhého stupně v prvních týdnech přehlídky malují obrázky vyjadřující jejich pohled na divadlo. Pokusíme se o nemožné, a sice vybrat z množství nádherných a nápaditých výkresů pár nejzdařilejších, které otiskneme na titulní straně každého čísla Vosk(n)ovin. Velké poděkování od nás ale patří všem žáčkům i jejich paním učitelkám.

Rozhovor s vedoucím Divadelního souboru Jiřího Voskovce, Tomášem Kuchlerem

Koncem února letošního roku ses stal novým vedoucím souboru. Jak tuto pozici vnímáš?

Zatím se pomalu rozkoukávám, jsem ve vedení souboru nový a zjišťuji, co je k chodu divadla zapotřebí i co všechno je nutné zařídit v rámci jednoho představení. Vidím do zákulisí toho zákulisí (smích). Je to funkce náročná a zodpovědná.

Jak dlouho jsi členem souboru?

Poprvé jsem se sázavským souborem hrál před šestnácti lety v Baladě pro banditu. Poté jsem měl desetiletou pauzu a k souboru se opět připojil v obnovené Baladě. Následovala role v Hrobce s vyhlídkou a nyní jsem vedoucím souboru. Pořád bych ale byl raději na jevišti (smích).

Máš i nějaký svůj herecký sen?

Rád bych si vyzkoušel Truffaldina ze hry Sluha dvou pánů. Nemůžu říci, že je to přímo má vysněná role, ale lákalo by mě jednou si ji zahrát.

Ačkoli teprve sbíráš zkušenosti, máš už se souborem nějaké plány do budoucna?

Plánů existuje celá řada (smích). Například bychom se rádi letos zúčastnili Noci divadel, která proběhne 19. listopadu. Spolu s mými souborovými kolegy připravujeme program, který bychom chtěli při této příležitosti divákům nabídnout.

Čili by sis přál, aby soubor nepracoval aktivně jen na celovečerních představeních, ale zapojoval se i do dalších akcí?

Ano, dá se to tak říct. Hrajeme si také s myšlenkou, že bychom od ledna do května zvali do Sázavy jedno ochotnické představení měsíčně, které by nebylo podmíněno hudební složkou tak, jako tomu je na Voskovcově Sázavě. Diváci by měli i možnost zakoupení předplatného na tato představení.

Kolik času ti zabírá například organizace přehlídky?

Voskovcova Sázava je hlavním bodem naplně mé vedoucovské činnosti. V současnosti neúčinkuji ani v jedné ze dvou aktuálních her, mohu se tedy soustředit hlavně na ni. Co se organizace týče, je přehlídka kapitolou sama o sobě, připravit ji není jednoduchá záležitost. Je třeba oslovit sponzory a porotce, sestavit program, připravit propagaci, zajistit hladký chod pátečních večerů a mnoho dalších věcí vyžadujících součinnost celého souboru. Jde o spoustu práce, na kterou naštěstí nejsem sám.

Nesmíme opomenout také téma spolupráce s městem, která je pro soubor důležitá.

Máme velkou výhodu, že spadáme pod město, které naší činnost, a kulturu jako takovou, podporuje. Pracovnice na městě jsou velmi vstřícné a s veškerou administrativou, do které se stále ještě dostávám, mi pomáhají. Zásadním pozitivem pro fungování souboru je přístup do divadla, kde máme zázemí a možnost zkoušet přímo na jevišti.

Co bys vzkázal divákům?

Chtěl bych jim poděkovat. Za to, že chodí do divadla, mluví o něm a podporují ho. My, jako divadelníci, můžeme dát divadlu první poslední, ale pokud výsledek naší práce a snahy nedoputuje k divákovi, postrádá to smysl.

Soutěž pro pozorného diváka

V(n) I dnes budete mít možnost otestovat svou diváckou pozornost. Po shlédnutí představení nezapomeňte ve foyer divadla vyplnit soutěžní kupón, na kterém naleznete otázku prověřující, zda jste věnovali dostatečnou pozornost všemu, co se na jevišti dělo.

Malá nápověda pro čtenáře Vosk(n)ovin: Dnes budete ostražiti během kabaretního vystoupení.

Zúčastnit soutěže se můžete po každém pátečním představení. Ze všech správných odpovědí bude 21. října 2022, během závěrečného večera, vylosován výherce permanentky na příští ročník Voskovcovy Sázavy. Čím více správných odpovědí budete mít ve slosování, tím větší šanci na výhru získáváte.

Správná odpověď na otázku z minulého týdne: 2

... pozvánka na příští týden

Divadelní společnost Jablonský Proč muži neposlouchají

a ženy se nevyznají v mapách

Muži a ženy jsou odlišné bytosti. Mnohé vztahy mezi nimi končí špatně, protože muži nechápou, proč se ženy nemohou chovat jako muži a ženy očekávají, že se jejich muži

budou chovat stejně jako ony. Hra možná překvapivým, avšak humorným způsobem vysvětlí důvod existence napětí a rozepří mezi příslušníky obou pohlaví a pokusí se najít i způsob, jak se s nimi vypořádat. Přijďte s námi do divadla odhalit tajemství, proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách, a už se nikdy nebudeme muset za nic omlouvat.

Jak to vidí děti ...

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní soubor Jiřího Voskovce, Sázava je soubor s historickými kořeny sahajícími do druhé poloviny 19. století. Novodobá historie souboru se píše od roku 1982, kdy se odpoutala skupina mladších divadelníků, která se zaměřila spíše na hudební komedie a přejmenovala se na Divadelní soubor Jiřího Voskovce. Aktuálně v souboru aktivně působí cca 25 divadelníků, kteří připravují jak hry hudební, tak činoherní. Soubor se pravidelně účastní krajských přehlídek, odkud přiváží nejedno ocenění.

Charleyova teta ... je příběhem studentů Charleyho a Jacka, kteří chtějí požádat své vyvolené o ruku. Přijede Charleyho bohaté tetičky z Brazílie chtějí využít pro legalizaci setkání s děvčaty. Tetička se opozdí, a tak studenti donutí spolužáka Babbse, aby se přestrojil a v úloze tetičky jim kryl záda. Hra je doplněna o scény barových umělkyní s písněmi z pera Milana Štěstý.

Rozhovor s režisérem představení, Martinem Kovářikem

Proč jsi sáhl po hře Charleyova teta?

To téma se mi odjakživa líbilo, už když ho hrál Burian nebo Lipský. Zaujala mě zápletka, kterou je záměna osob.

Co tě inspirovalo k doplnění dějové linky odehrávající se v baru U Charleyho?

Kolega z Českého Krumlova, profesionální dramaturg, se mě zeptal, co připravují a když jsem odpověděl, že Charleyovu tetu, řekl: „Jé, to je stařešina, s tím už bych na jevišti nešel!“ (smích). Rozhodl jsem se hru aktualizovat a posunout blíž směrem k dnešní době, k modernímu divákovi. Vymyslel jsem dějovou linku vykřičeného domu, který vznikl díky dědictví tetičky. Vysloužilé dámy si v něm vypráví o svém dobrodinci Charleym, který je tam celý život zaměstnával. Jde o mezičlánek mezi dnešní a tehdejší dobou. Především to ale byla příležitost si zazpívat. Nosnou myšlenkou celého baru byl fakt, že jsme hudební soubor.

Věříme, že diváky zaujala nápaditá scéna. Jak vznikala? Kdo za ní stojí?

Přinesl jsem do divadla náčrtek a obětavý Láďa Kalaš s Milánkem Chocholou se do scény pustili. Vyrobili vše, včetně točícího se disku ve stole nebo pojízdného piana, které musí jezdit přes prkna i koberec. Jediné, co se oproti původnímu návrhu liší, je lustr. Měl viset nad stolem, ale zrušili jsme ho.

Cítíš se lépe na jevišti v roli herce nebo režiséra?

Po prodělání covidu je mi už bližší režie. Zhoršila se mi paměť, a tak se text musím před každým představením učit znovu (smích). Původně jsem v Charleyově tetě hrát neměl, role byla myšlena pro jiného kolegu.

Rozhovor s Halinou Brošovou, představitelkou dvojrole Charleyovi tety a barové umělkyně

Ztvárňovala jsi už v minulosti nějakou dvojroli?

Charleyova teta ... není první hrou, ve které mám více rolí. Třeba v Cestě kolem světa jsme hráli všichni hned několik postav. I v Hašlerovi jsem hrála Zdeničku a vojáka.

Baví tě to?

Většinou je to náročné. Především, když hrajeme v jiném divadle, kde není takové úžasné zázemí jako máme v Sázavě, šatny jsou daleko nebo nejsou vůbec. Ve hře Hašler... jsem se převlékala z role vojáka, který měl dlouhé kalhoty a přilbu do dámy se sukni, parukou, kloboukem, bolerkem, vějířem a rukavicemi. To byly nervy a stres. V Charleyově tetě je ale času na změnu role dost, takže mi to vůbec nevadí.

Tvé role v Charleyově tetě mají zcela odlišné charaktery. Která z dam se ti hraje lépe?

Samozřejmě mě víc baví bar, ten je lepší, v něm si roli víc užívám (smích). Je tam legrace, diváci se smějí, také myslím, že nám, ženám, to moc sluší v kostýmech, které jsou trochu odvážné.

Neměla jsi právě z kostýmu trochu obavy?

Chvillemi jsem si říkala, jestli to nebude odvážné až moc. Co jsem ale slyšela ohlasy, nikomu to nepřipadalo ordinární nebo vulgární, takže mě obava pustila.

A také se v barových scénách zpívá. Jaký máš k hudbě vztah?

Pozitivní, ráda si zazpívám. Myslím, že náš soubor na hudební hry má a hra těmi písničkami značně získala. Scény z baru jsou hodně barevné, efektní a mají spád.

Zpěv jsi i studovala? Víme totiž, že zpíváš v hudebním triu Sekundičky.

Ano a teď i se Sklepními psy, začali jsme zpívat rokenrol. Zpěv jsem ale nestudovala, jen zpívám odmalička a provází mě celým životem. Nastoupila jsem na střední pedagogickou školu jako učitelka mateřské školy a u té je předpoklad, že umí hrát

Co jsi vnímal jako největší oříšek?

Presvědčit sedmdesátiletého Milánka, aby hrál pětadvacetiletého studenta (smích). Byl to trochu oříšek, musel jsem mu připomínat, aby se moc nezamýšlel, nehrál rozvážně jak je úměrné jeho věku, ale aby zrychlil a dal do toho trochu „ajfru“. Jak jste ale mohli vidět, byl úžasný. Nechal se dokonce ostříhat a obarvit.

Jaké jsou tvé režijní plány do budoucna?

Zatím žádné nemám. Předpokládáme, že budeme dva roky hrát tohle představení. Pak se uvidí.

Co bys vzkázal divákům?

Bavte se. Nepřemýšlejte, bavte se (smích).

Jak to vidí porota...

Voskovcova Sázava je sice přehlídkou nepostupovou, ale soutěžní, proto potřebuje porotu. Přestože její složení se v jednotlivých ročnících většinou mění, některá jména se v ní objevují opakovaně. S ohledem na hudební zaměření přehlídky je třeba mít v porotě odborníka na hudbu, další členy naší poroty tvoří osobnosti, které mají bohaté zkušenosti s divadlem, ať již jako herci nebo režiséři. Být porotcem je velká čest a zodpovědnost zároveň. Jsme rádi, že letos v porotě zasednou Kristýna Urbanová, Jiří Škoda a Oldřich Randula. Vosk(n)oviny vám vždy na tomto místě zveřejní jejich krátké hodnocení předěšlého představení.

Jiří Škoda

Představení bylo zábavné, divák si jistě přišel na své.

Oldřich Randula

Myslím, že to bylo hezké, milé a zábavné představení. Někaké mouchy se na něm najít dají, ale na čem ne. Byl jsem spokojený.

Kristýna Urbanová

Líbil se mi zpěv, všem to hezky společně ladilo. Také jsem byla spokojená.

Výsledky hlasování

líbilo	128
líbilo s výhradami	3
nelíbilo	0

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlednutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese vosknoviny@seznam.cz.

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz
www.fb.com/dsjvs
www.fb.com/voskovcovasazava

Vážení diváci,

je před námi už třetí soutěžní představení letošního ročníku Voskovcovy Sázavy. Dnes se spolu s Divadelním souborem Jablonský pokusíme zapátrat v myslích žen a mužů a zábavnou formou rozklíčovat „Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách“. Prozatím se ale pohodlně usadte a seznamte se s předsedou poroty, Jiřím Škodou. Rozhovor s ním najdete na titulní straně Vosk(n)ovin. Druhá strana patří, jako již tradičně, ohlédnutí za minulým představením. Příběh „Edith“ od DS BLIC vyvolal u mnoha diváků silné emoce. Vosk(n)oviny přináší rozhovor s jeho režisérkou a s představitelkou titulní role.

Rozhovor s Jiřím Škodou, předsedou odborné poroty

Jak bys charakterizoval úlohu porotce?

Role porotce je radostná, protože mohu říct někomu svůj názor. Je zodpovědná a velmi těžká, jelikož nechci nikoho zklamat.

Nezasedáš letos v porotě poprvé. Cítíš rozdíl mezi „tehdy“ a „dnes“?

Když jsem šel do poroty prvně, měl jsem odstrašující příklad v porotách, kterými jsem prošel já jako posuzovaný. Říkal jsem si, že se musím snažit odstranit vše, co mi vadilo. Například osobní přístup - já tohle autora nemám rád - je smrtí pro každou porotu. Nechtěl jsem ani likvidovat hostující soubor vypočítáváním všeho, co bylo špatně, až mu zbyde jen to, že dobře zatáhl oponu. Snad se mi to podařilo. Každý rok je to trochu jiné, ale zodpovědnost cítím stále.

Nejde tedy o rutinu...

Ne, to v žádném případě! Pořád nevím, jestli toho o divadle vím dost na to, aby můj názor za něco stál. Mám pouze letité zkušenosti. Kdybych měl akademické vzdělání, budu se asi vyjadřovat jinak, vycházet z historie a tak podobně. Možná ale právě to mi na porotách vždy vadilo (*smích*).

Jak vnímáš Voskovcovu Sázavu?

Voskovcovu Sázavu je mou srdeční záležitostí. Za prvé proto, že se tu cítím jako doma. Za druhé tu doma tak trochu jsem. Jsou tu lidé nadšení divadlem, a to mám rád. Je mi to tu milé.

Jaké bys řekl, že je sázavské publikum?

Specifické. Lidé, kteří tu chodí do divadla, jsou jim poučení a políbeni. Nejdou si jen sednout do hlediště s přístupem „ted' mě bavte“, ale chodí se bavit! Je tu publikum divadlem vychované, což je dáno právě přehlídkou, která se koná pravidelně. I tím, že je na ní vždy, téměř vždy (*smích*), kvalitní výběr her.

Ty sám režiruješ nějaké hudební představení

Hudební divadlo nedělám, ale moc bych rád. Náš soubor neumí zpívat, bohužel nemáme už ani muzikanta. Pokud potřebuji do nějaké hry podkladovou muziku, jdu za známými profíky, kteří ji pro mě udělají.

Co považuješ za nejsložitější?

Kdybych se věnoval jen čistě režii, je to daleko jednodušší, než k tomu dělat ještě dramaturgii a všechno okolo. Tak to ale bohužel u amatérských divadel je. Sám se sebou, jakožto dramaturg versus režisér, se nepohádám, což je omezující, protože tenhle střet je vždy ku prospěchu věci. Alespoň umím prozatím omezit své hraní, pokud režírují. To je největší nešvar a průšvih,

Soutěž pro pozorného diváka

V(n) Máme tu třetí kolo soutěže, která otěsňuje vaši diváckou pozornost. Po shlédnutí představení nezapomeňte ve foyer divadla vyplnit soutěžní kupón, na kterém naleznete otázku prověřující, zda jste věnovali dostatečnou pozornost všemu, co se na jevišti dělo.

A jak zní dnešní nápověda pro čtenáře Vosk(n)ovin? Porouchaný vysavač se musí opravit!

Zúčastnit soutěže se můžete po každém pátečním představení. Ze všech správných odpovědí bude 21. října 2022, během závěrečného večera, vylosován výherce permanentky na příští ročník Voskovcovy Sázavy. Čím více správných odpovědí budete ve slosování mít, tím větší šanci na výhru získáváte.

Správná odpověď na otázku z minulého týdne: černou

... pozvánka na příští týden

Rádobydivadlo Klapý Jacobowski a Stjerbinski

Jedná se o příběh inspirovaný autobiografickými zážitky autora hry, kombinovaný s vyprávěním židovského obchodníka Jacobowitze na podobné téma, s množstvím židovských anekdot. Uvidíme road-play o Židovi Jacobowském a antisemitském plukovníkovi Stjerbinském, kteří prchají před nacismem z okupované Francie v roce 1940 a současně soupeří o ženu „Madam la France“. Přijďte se s námi příští pátek pobavit. Přes vážnost tématu se jedná o komedii jedné tragédie, což je i podtitulem hry s nevelkou inscenační tradicí, ale se silně humanistickým posláním.

kteřý se může stát, jelikož na sebe člověk zkrátka nevidí. Většinou se to okamžitě pozná, když je režisér na jevišti. Je pár lidí políbených Bohem, kteří si to mohou dovolit, ale nemyslím si, že jsem jedním z nich.

Vzkázal bys něco divákům?

Proboha, přijďte! Divadlo žije a lidé by měli chtít chodit se vnitřně obohacovat. Divadlo jim to nabízí a my ho děláme právě proto, abychom tu radost, se kterou se divadlu věnujeme, předali lidem v hledišti. Odezva diváků nás nabíjí.

Střílíme si z poroty...

Každý porotce byl podroben malé rychlopalbě pojmů z divadelního prostředí. Úkolem bylo, bez dlouhého přemýšlení, říci první, co přijde na mysl. Neodpustili jsme si ale malý chytáček...

Jirko, co Tě hned napadne, když se řekne:

divadlo - pohoda	tréma - průšvih
palma - nevím nic	letadlo - dovolená (<i>smích</i>)
děkovačka - úleva	nápověda - nutnost!
divák - partner	scénář - výzva
zkouška - zážitek	zákulisi - krása

Jak to vidí děti ...

Johanka, 1.A, ZŠ Sázava

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Blázní lovíci ideje cedníkem (BLIC) z Ostrožské Nové Vsi, to je název spolku milovníků divadelních her. Z původních sedmi členů, kteří divadlo v roce 2000 založili, se sestava rozrostla na pětadvacet. Divadlo BLIC se se svými inscenacemi dostalo na krajské přehlídky, ale i na ty národní, jako je Femad Poděbrady a Šrámkův Písek. V roce 2002 se zúčastnili prestižní národní přehlídky Jiráskův Hronov.

Edith je komorní muzikál, který pojednává o pohnutém osudu nejvýraznější šansoniérky dvacátého století. Je proložen jejími nejnámějšími písněmi. Není to jen vyprávění o slepé zpěvačce, je to o schopnosti vyrovnat se s těžkostmi, které nám život přináší. Edith byla vzácná v tom, jak dokázala vidět naději i v těch nejčernějších chvílích, ale hlavně v tom, že tu naději uměla předávat dál.

Rozhovor s Andreou Helmichovou, režisérkou představení Edith

Jak dlouho se věnujete divadlu?

To se pozná podle mého syna, který hrál Thea, tomu je teď 22 let. Tři měsíce po jeho narození jsme založili amatérský soubor.

Má váš soubor více členů, než jsme měli možnost dnes vidět na jevišti?

Ano, tohle představení ale vznikalo jinak, protože jsem těžce onemocněla a nemohla se skoro ani hýbat. Zkoušeli jsme doma v obývacím pokoji, já u toho ležela... proto jsme si vyzkoušeli takovou komornější scénu. Jinak je nás v souboru kolem pětadvaceti.

Vždy jste režirovala?

V prvním představení, před těmi dvaceti lety, jsem hrála. Pak nám ale chyběl režisér a od té doby pouze režírují. Ono se nedá zároveň stát na jevišti i režirovat.

Jaký žánr režirujete nejraději?

Tohle představení je mi hodně blízké. Mám nejraději, když je ve hře smích i něco dojemného, z každého soudečku trochu. Případně i inteligentní komedie, které mají nějaký přesah, ne, že si utíráme hubu židlí. Krásnou prací bylo také představení „Trójanky“, řecká tragédie.

A který žánr máte nejraději jako divák?

Vlastně to nemám vymezené. Mám ráda dobré divadlo, tím bych to kategorizovala.

Čím Vás oslovil život Edith Piaf? Proč jste zvolila tohle téma?

Za prvé, šanson je můj nejoblíbenější hudební žánr, poslouchám ho od dětství. V 80. letech jsem četla životopisný román, který o „Edithce“ napsala její sestra Simone, a velmi mě zasáhl. Miluji i ty písničky. A v době, kdy jsem onemocněla, jsem měla i pocit, že Evička, moje sestra, dožrála do věku, ve kterém může tuhle roli hrát.

Jak dlouho „Edith“ hrajete?

Dlouho. Premiéru jsme měli v roce 2018, ale dnes

se konala teprve sedmá repríza. Evička (*představitelka Edith, pozn. red.*) si pro nás totiž připravila překvapení (*smích*). Den po premiéře zjistila, že je těhotná, takže jsme představení odložili. Tři nebo čtyři měsíce jsme čekali, až se dá po porodu do kupy a pak se znovu dali do hraní, ale přišel covid. Po roce jsme „Edith“ opět oprášili a přišla druhá vlna covidu.

Víme, že divadlo je u vás tak trochu rodinný podnik (*smích*). Jak vám to funguje?

Za mě je to to nejlepší, co může být. Moc dobře se s nimi pracuje. Tím, jak se známe, tak na sebe slyšíme. Máme stejný jazyk. Manžel dělá světla, Evička je moje sestra, její muž to zvučí. Můj syn Hynek hraje Thea.

Jaké máte plány do budoucna?

Hrajeme ještě pohádku „Kocourek Modroočko“ a začali jsme zkoušet komedii „Na správné adrese“.

Přejete si vzkázat něco divákům?

Ti, kteří přišli dnes na představení, byli skvělí! Musíme jim moc poděkovat za jejich obrovskou podporu. Viděla jsem na Evičce, která trpí velikou trémou, jak z ní díky reakcím diváků, kteří od začátku „šli“ s představením, spadla. To bylo moc příjemné. Celkově bych divákům vzkázala, ať hledají v životě drobné radosti a užívají si je.

Rozhovor s Evou Koukolskou, představitelkou role Edith

Jaká byla Vaše cesta k divadlu?

Nás k divadlu přivedli rodiče. Tatínek se začal věnovat amatérskému divadlu, později se k němu přidala i mamka. My jsme tak začaly už jako malé těmi dětskými roličkami. Sestra pak studovala dramaturgii na DAMU a když jsem já začala studovat v Brně, už jsem u ségry na Moravě zůstala a založily jsme tam soubor.

Jaký je Váš vztah k hudbě? Studovala jste zpěv?

Hraji na housle, ale zpěvu jsem se nikdy moc nevěnovala. Jako malá holčička jsem chodila dva roky na zpěv, ale to bylo vše.

Jak se Vám pracuje pod režijním vedením Vaší sestry?

Úplně v pohodě (*smích*). Ta role je zcela odlišná ode mě, já jsem velký introvert a se ségrou se cítím uvolněně. Kdyby mě režiroval někdo cizí, bylo by pro mě náročnější se otevřít.

Nedělá Vám problém zapamatovat si takové množství textu?

Hodně textu mi nevádí, s texty mám problém pouze v písničkách (*smích*). Totéž asi nikdo jiný nemá, ale já je často zapomínám, kolikrát si musím i rychle něco do hudby vymyslet. To je jediné, z čeho se nervuji. Role, jako taková, se mi opravdu moc líbí.

Jdete v roli hodně „na dřevě“, nevyčerpává Vás to?

Ne. Mě to spíš nabíjí.

Kterou část představení považujete za stěžejní?

Hodně silným okamžikem je pro mě písnička „Bože můj“, během které se musí Edith smířit s tím, že ON už se nikdy nevrátí.

Jak dlouho Vám trvá zamaskování vlasů, tedy vytvoření iluze holé hlavy?

Skoro tři čtvrtě hodiny, a pak ji sundávám ještě týden, protože lepidlo mám úplně všude (*smích*).

Můžeme se zeptat co je Vaším civilním povoláním?

V současné době dělám administrativní pracovníci ve školce.

A co je Vaším vzkazem divákům?

Ať se snaží ve všem, co je potká, najít něco dobrého, i když to vypadá, že tam nic takového není.

Jak to vidí porota...

Jiří Škoda

Představení bylo krásné a splnilo očekávání, která jsem od příběhu o Edith Piaf měl.

Kristýna Urbanová

Samozřejmě se mi velmi líbil výkon představitelky Edith Piaf. Myslím, že je výborná zpěvačka i herečka. Další dva herci ji doplňovali, jejich pěvecký výkon by potřeboval trochu zlepšit, ale celkově na mě představení působilo velmi dobře.

Oldřich Randula

Hezké, silné, emotivní! Myslím, že v představení bylo všechno, co v něm mělo být a klidně bych se na něj podíval znovu.

Jak to vidí divadelníci...

- Mně se představení líbilo moc, na konci jsem dokonce i ukápla slzu.

- Představení mě překvapilo - úžasné spojení výborného hereckého výkonu a těžkého hudebního partu hlavní protagonistky.

- Obdivovala jsem herečku hrající Edith Piaf, protože takovou „kládu“ člověk zvládá těžko a ona to zahrála perfektně!

- Pro mě byl dnešní zážitek ještě živější a zajímavější díky dokumentu o Edith Piaf, který jsem před třemi týdny viděl. Velmi se mi to líbilo, jak pěvecky, tak pocitově.

Výsledky hlasování

líbilo	54
líbilo s výhradami	2
nelíbilo	2

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

[www.fb.com/dsjvs](https://www.facebook.com/dsjvs)

[www.fb.com/voskovcovasazava](https://www.facebook.com/voskovcovasazava)

Vážení diváci,

Voskovcova Sázava v minulém týdnu přišla o jedno ze soutěžních představení. Pár hodin před plánovaným začátkem hry „Jacobowski a Stjebinski“ se bohužel objevily skutečnosti zabraňující divadelníkům z Klapý přijet a představení odehrát. Věříme, že se jednalo o poslední komplikaci provázející letošní ročník.

Nyní se už pojďme ohlédnout za představením „Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách“. Vyzpovídali jsme režisérku této hry a také dva hormony, které za rozdíl mezi pohlavími mohou.

Rozhovor s Oldřichem Randulou, členem odborné poroty

Jaký jsi porotce?

Vždy jsem nervózní za celý soubor, který hraje, čili po představení jsem rozhodně nejnavnější člověk v celém divadle (*smích*). Za všechny to moc prožívám, ale porotcování mě baví, dělám to rád.

Zasedáš v porotě VS pravidelně. Má to nějaký vliv na Tvé vnímání jednotlivých představení?

Jsem náročnější, jen tak nějaké představení mě neuspokojí. Musím se také už trochu nutit, abych byl schopný ocenit třeba i dobrou snahu, která nevyšla. Vždy se ale vrátím k uvědomění si, že jsou divadla lepší a horší a je potřeba to tak brát.

Když jsme u těch horších divadel... dělá Ti problém sdělit kritiku?

Mně se špatné věci říkají obecně velmi těžko. Kdysi se v rámci Voskovcovy Sázavy hrálo jedno nejmenované představení, ve kterém opravdu nebylo za co chválit. S Jirkou (*předsedou poroty, pozn. red.*) jsme si na něj vzpomněli a shodli se, že bychom se neradi dostali znovu do podobné situace, protože chceme být hodnou porotou. Nechceme z ní udělat formalitu typu: „Jé, vy jste báječní, přijedte zase.“, to určitě ne. Záleží nám na tom, aby se soubor něco dozvěděl a poznal, že se na něj dívají lidé, kteří divadlu trochu rozumí. Rád volím takovou zlatou střední cestu – upřímně sdělit, co si myslím, ale ubrat na místech, kde by to mohlo ublížit.

Nastala nějaká situace, která Tě třeba zaskočila?

Dokáže mě spolehlivě vytočit, když jsou lidé stojící proti mně a poslouchající hodnocení arogantní, což se mi stalo asi jednou nebo dvakrát. Když odehrají něco, co za moc nestálo a tváří se jako mistři světa s výrazem: „Jen se vykecej, my už chceme jet domů.“ To mě dokáže vytočit a odbourat zábrany.

Ačkoli jsi členem DSJV Sázava, aktivně se momentálně ani na jedné ze dvou uváděných her nepodílíš. Proč?

Kdysi jsem si bral pauzu kvůli dětem, protože divadlo zabere hodně času. Ani nemám na mysli zkoušky v týdnu, jako víkendy, kdy se jezdí a hraje. Začal jsem se přistihovat, jak mě štve už jen to, že soubor pořád nějaké štače organizuje... a to je špatně. Divadlo se má dělat pro radost, a ne pro nás... rozložení. Uvědomil jsem si, že tomu tolik času už nechci dát. Teď je dětem, pravda, dvanáct a třináct, nějaká doba uběhla. Musím ale upřímně říct, že odchodem Ály (*mnohaleté vedoucí souboru, pozn. red.*) pro mě soubor ztratil

... pozvánka na příští týden

Divadlo Stodola Jiříkovice

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta

Jedná se o muzikál pro činoherce, nebo jak sám autor uvádí, „grandiózní minimuzikál“. Je příběhem lásky a vraždy z dob, kdy Evropa tančila valčík. Budeme mít možnost nejen poslouchat šansonové písně, ale hlavně sledovat nápadité choreografie, vtipné situace a strhující děj, který se netají tím, že veřejné mínění je vrtkavé a dnešní zločinec může být zítra hrdinou.

Soutěž pro pozorného diváka

Voskovcova Sázava pokračuje a s ní i soutěž testující vaši diváckou pozornost. Jak se jí zúčastníte? Po skončení představení vyplňte a odevzdejte ve foyer divadla soutěžní kupón, na kterém naleznete otázku prověřující, zda jste věnovali dostatečnou pozornost všemu, co se na jevišti dělo.

Pro čtenáře Vosk(n)ovin máme opět připravenou nápovědu k dnešnímu kolu: Vyplatí se vám věnovat pozornost významným osobnostem dějin Československa.

Soutěž probíhá po každém pátečním představení. Ze všech správných odpovědí bude 21. října 2022, během závěrečného večera, vylosován výherce permanentky na příští ročník Voskovcovy Sázavy. Čím více správných odpovědí budete ve slosování mít, tím větší šanci na výhru získáváte.

Správná odpověď na otázku k představení „Proč muži neposlouchají...“: 12

takového svého ducha. Ála byla mou spřízněnou duší, užívali jsme si společné hraní a najednou tam není...

O návratu tedy stále neuvažuješ?

Možná je to věkem nebo nevím čím, ale v současné době jsou věci, kterým věnuji čas raději. Abych se zkusmo vrátil zpět do toho kolotoče a zase se přistihl, že jsem našťvaný... na to už je pak pozdě, protože bych měl zodpovědnost vůči ostatním. Chybí mi to, divadlo jsem měl vždycky moc rád, ale je to věc, kterou si zatím odepřu.

Chystáš se ale zapojit do projektu Noc divadel.

To je takový mysteriózní projekt, řekneme (*smích*). Bude to pro náš soubor poprvé, nikdo moc nevíme kdo, co, kdy, jak, proč a kde (*smích*). Ale jo, do toho se rád zapojujím. Na něco dlouhodobějšího a pravidelnějšího to zatím nevidím.

Přál by sis vzkázat něco divákům?

Vzkázal bych jim, aby hlavně chodili do divadla, protože každé představení je vstupem do jiného světa. Atmosféra divadla je nenahraditelná a kdo do něj nechodí, velmi se ochuzuje.

Střílíme si z poroty...

Každý porotce byl podroben malé rychlostřelbě pojmů z divadelního prostředí. Ukolem bylo, bez dlouhého přemýšlení, říci první, co přijde na mysl. Neodpustili jsme si ale malý chytáček...

Oldo, co Tě hned napadne, když se řekne:

divadlo – prach	nápověda – prskání (<i>smích</i>)
přehlídka – bikiny	letadlo – letadlo? Poplach na palubě.
scéna – hysterie	zákulisi – šeptání
zkouška – oheň	hudba – vlny
premiéra – nervy	deniéra – hostina (<i>smích</i>)

Jak to vidí děti...

Mariana, 5.B, ZŠ Sázava

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní společnost Jablonský, Jindřichův Hradec, navázala na tradici původního ochotnického spolku Jablonský. Soubor oslavil v minulém roce již 140 let trvání. V posledních letech se zaměřuje na komedie s hudbou a živou kapelou na jevišti. Pravidelně spolupracuje s herci z plzeňského Tylova divadla při každoroční Jindřichohradecké činohře na zámku v Jindřichově Hradci.

Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách je komedie na osvědčené téma rozdílů mezi muži a ženami. Muži a ženy jsou odlišné bytosti. Mnohé vztahy mezi nimi končí špatně, protože muži nechápou, proč se ženy nemohou chovat jako muži a ženy očekávají, že se jejich muži budou chovat stejně jako ony. Hra nám možná překvapivým, avšak humorným způsobem osvětlila důvod existence napětí a rozepří mezi příslušníky obou pohlaví a pokusila se nalézt i způsob, jak se s nimi vypořádat.

Rozhovor s paní Sabinou Langerovou, režisérkou a představitelkou role jeskynní ženy

Jak začala Vaše divadelní cesta?

Od 80. let jsem hrála v pražském Divadle Lampa. Dálkově jsem vystudovala dramaturgii na DAMU a poté jsem pokračovala v různých profesionálních divadlech v Praze.

A jak jste se dostala až k ochotníkům v Jindřichově Hradci?

S manželem jsme se do Hradce přestěhovali, restituovali jsme tam dům. Oba jsme jako režiséři působili už v Praze, proto nás ochotníci oslovili ke spolupráci. Jsme s nimi 20 let.

Jak probíhaly začátky vaší vzájemné spolupráce?

Mám ráda syntetické divadlo, aby nechyběl pohyb, tanec, zpěv... z toho byli členové souboru zpočátku zděšení. Protestovali, že nikdy nebudou zpívat ani tančit, a zpívali i tancovali všichni, dokonce i kánán. Musím ale zmínit, že s pohybovou složkou u tohoto představení nám pomáhala Jana Hanušová, která je profesionální choreografkou. Soubor byl také zvyklý mít na každé straně jeviště nápovědku. Ty jsme ale zrušili a udělali z nich herečky.

Co vás zaujalo na této konkrétní inscenaci?

Každá hra, kterou jsme režírovali, byla žánrem zcela odlišná. K tomuto tématu jsme se dostali díky mému kamarádovi, Mirkovi Hanušovi. Poskytl nám scénář, který jsme převzali i s písněmi. Samozřejmě jsme ho trochu upravili podle našich herečkových možností.

Podle čeho tedy hry vybíráte?

Šijeme je souboru na míru, protože respektujeme, že má až třicet aktivních členů. Chceme zapojit,

pokud možno, všechny. Systém dvou her proti sobě se nám neosvědčil.

Součástí představení byla skvělá kapela. Je součástí souboru nebo s ním pouze spolupracuje?

Kapela je divadelní, někteří muzikanti jsou členy různých hudebních těles.

Také jste se objevila v nemalé roli na jevišti...

To je dneska úplná výjimka! Kolegyně si spletla datum, letěla na dovolenou a touhle dobou přistává na Letišti Václava Havla. Musela jsem se roli během tří zkoušek naučit, jinak bychom tu dnes nehráli. Všichni se mi smáli, říkali: „Vidíš, dvacet let nás komanduješ, teď alespoň vidíš, jaké to je!“ (smích)

Co byste vzkázala divákům?

Aby neopouštěli divadlo a zachovali divadelníkům, jak ochotnickým, tak i profesionálním, přízeň. Divadlo prožilo během covidové doby hodně těžké časy, protože zkrátka nemůžeme zkoušet a hrát v rouškách.

Rozhovor s Adamem Tomkem a Michalem Palaugarim (zleva), představiteli rolí hormonů Estrogeneru a Testosteronu

Jak jste se dostali k divadlu?

MP: Věnuji se divadlu, řekněme, od devíti let. Dostal jsem se k němu sám prostřednictvím „lidušky“.

AT: Já mám divadlo v rodině, a k tomu se váže vtipná historka. Ve čtvrté třídě jsme dostali zadanou slohovou práci na téma „Čím budu až vyrostu“ a já napsal: „Bud' budu doktor, to mi zařídí máma nebo budu herec, a to mi zařídí strejda“. Obojí se splnilo (smích).

Co bylo vaší první rolí?

AT: Malý čertík v Hrátkách s čertem. Slyšel jsem: „Když začínáš s divadlem, tak nejprve něco nosíš a máš dvě věty.“ Přesně ty dvě věty jsem měl a dodnes si je pamatuji, stejně jako vůni divadla. Člověk, který chodí do divadla často, zapomene, jak krásně poprvé voněly kulisy a sametové opony.

MP: Já přemýšlím, jestli mám svou první roli vůbec zmiňovat (smích). Byla v rámci takového experimentu dramatického kroužku na téma ekologie. Hrál jsem prvoka, který nemluvil.

Jak se cítíte v kostýmech „na tělo“?

MP: Prostě výborně (smích). Nejde o pohodlné kostýmy, navíc jsou ze zvláštního materiálu. Je v nich horko, když se málo hýbeme, ale když se pohybujeme hodně, propouštějí vzduch a je v nich chladněji.

Jak vás téma rozdílů či konfliktů mezi mužem a ženou oslovuje? Jen se jím bavíte nebo ho vnímáte jako skutečný problém?

AT: Jsem čtyři roky ženatý, takže ano, je to problém. Nikdy jsem si nemyslel, že až tak velký (smích). Vy ženy jste opravdu z jiné planety.

MP: Občas se nás ptají diváci, kteří hru viděli, jestli nám v něčem získané znalosti pomohly. Samozřejmě vůbec v ničem (smích).

Jak často hledáte v lednici máslo?

AT: Tý jo! Dost často. Ono, mezi námi, to není jen o másle... když jdu třeba pro jogurt, také ho prostě nevidím.

MP: Pořád. Úplně nenávidím větu: „máš ho přímo před sebou.“

Řekli byste o rolích hormonů, že jsou i vašimi nejoblíbenějšími rolemi?

AT: Je to největší role, jakou jsem kdy měl, ale neřekl bych, že nejlepší. Chybí mi vývoj té postavy. Role Estrogeneru je skvělá v tom, že lidi pobaví, chtějí se, a to je super, ale herecké práce na ní zase tolik není.

MP: Souhlasím, není co víc říct. Je fajn bavit diváky, ale existují zajímavější role.

Právě teď máte možnost vzkázat něco divákům.

MP: Ať chodí do divadla.

AT: A také aby věděli, proč do divadla chodí. Není to jen o zábavě, ale také se divák mnohdy něco nového dozví. I sám o sobě.

Jak to vidí porota...

Jiří Škoda:

Spousta krásně odehraných písniček a živá kapela na scéně. Co víc si u hudebního divadla přát?

Kristýna Urbanová:

Představení se mi líbilo, především pak živá kapela. Ke zpěvu nemám výhrady, kromě jedné písně, kterou by bylo potřeba přepsat herci do jiné tóniny.

Oldřich Randula

Bylo to vtipné, barevné, hezký odzpíváné a odehrané, ale maličko dlouhé.

Jak to vidí divadelníci...

-Hudebně bylo představení úplně fantastické!

-Představení se mi líbilo, ale měl jsem pocit, že druhá polovina neměla takový spád. Chtělo to trochu proškrtat text.

-Moc se mi líbila živá kapela a zpěv. Uchvátila mě choreografie písně „Máslo“.

-Hra byla moc hezká, nejsem si ale jistý, jestli se forky a vůbec celý děj za dvě hodiny nevyčerpá. Ke konci tomu padal řemen.

-Celkově bylo představení hezké, ale vadily mi nevyvážené herecké i pěvecké výkony, a v druhé půlce „opakování“ tématu. Určitě bych to zkrátala.

Výsledek hlasování

líbilo	112
líbilo s výhradami	2
nelíbilo	0

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.fb.com/dsjvs

www.fb.com/voskovcovasazava

Vážení diváci,

je před námi poslední soutěžní představení letošního ročníku Voskovcovy Sázavy. Dnes k nám zavítal divadelní soubor Stodola Jiříkovic, který patří k ostříleným účastníkům naší přehlídky. Naposledy k nám přivezli fantastické představení „Nemrtvá nevěsta“, jaký bude minimuzikál „Krvavá Henrieta“ se dozvíme již za pár okamžiků.

Předtím ale máte možnost poznat poslední členku naší poroty, Kristýnu Urbanovou, která odpovídala na zvědavé otázky Vosk(n)ovin. Zadní strana přehlídkového plátku tradičně patří ohlednutí za minulým představením, kterým byly obrázky životního příběhu Bedřicha Hrozného v provedení divadla Náplavka.

Rozhovor s Kristýnou Urbanovou, členkou odborné poroty

Jaká byla Vaše první reakce na nabídku stát se porotkyní Voskovcovy Sázavy?

Mou první reakcí byla otázka, zda jsem vhodnou osobou, která by měla v porotě zasednout. Jde o velmi zodpovědnou roli a já nejsem z divadelního prostředí, pohybují se v jiných uměleckých kruzích. Jsem grafička a hudebnice. Potom mi ale bylo vysvětleno, že bych hodnotila především hudební složky jednotlivých představení, proto jsem souhlasila.

Zmínila jste, že jste hudebnice. Jaké hudbě se věnujete?

Třináct let jsem chodila do lidové školy umění, kde jsem hrála na klavír. V současné době mám klávesy, na kterých hraji spíše varhanní skladby. Hrají také na kytaru, nejvíce ale dětské písničky pro dceru. Částečně umím také na flétnu. Teď se snažím navázat na to, co tu zanechal táta. Hrál na dudy, dokonce je sám i stavěl a před svou smrtí se snažil pro každé své vnouče jedny postavit.

Jak se vám spolupracuje s Vašimi kolegy v porotě?

Velice dobře. Jsou to zkušení porotci z divadelního prostředí, kteří mi dokáží i poradit. Jsem ráda, že jsem v jejich týmu.

Změnil se díky této zkušenosti Váš pohled na divadlo?

Ano, určitě. Dříve jsem divadelní představení brala pouze jako divák a rozlišovala jen to, zda se mi hra líbila nebo ne. Kolegové v porotě ale třeba vidí, že jsou ve hře špatně udělaná světla, což je něco, co jsem jako běžný divák nikdy nevnímala. Více se nyní zabývám tím, jak vypadá scéna, režie a další složky.

Dělalo by Vám problém sdělit souboru i kritiku v případě nepovedené hudební složky?

Myslím, že bych jim zvládnla říci, že to nebylo úplně ono. Asi bych neřekla: „Byla to hrůza, zpíváte falešně!“ Člověk to vždy musí trochu diplomaticky zaobalit, aby nikoho neranil, a přitom řekl to, co by se říci mělo.

Byla jste divačkou Voskovcovy Sázavy už dříve?

V rámci možností ano, samozřejmě. Skoro dvacet let jsem ale žila přerušovaně v cizině, vždy jsem strávila nějakou dobu tady a nějakou zase tam. Pokud jsem do Sázavy přijela v době konání přehlídky, ráda jsem ji každé navštívila.

K divadlu máte tedy kladný vztah.

Už jako malé dítě jsem chodila do divadla, nejčastěji na operu, jelikož můj táta bydlel vedle pana Žídka, operního pěvce Národního divadla. K divadlu mám velmi pozitivní přístup. V Německu se hodně hraje politický kabaret, takže i ten jsme často navštěvovali. Velmi ráda mám komedie, líbí se mi, když

Soutěž pro pozorného diváka

V(n) Dnes je poslední možnost zúčastnit se soutěže pro pozorného diváka. Ještě nevíte, jak na to? Po skončení představení vyplňte a odevzdejte ve foyer divadla soutěžní kupón, na kterém naleznete otázku prověřující, zda jste věnovali dostatečnou pozornost všemu, co se na jevišti dělo.

Pro čtenáře Vosk(n)ovin opět přinášíme nápovědu: Očitý svědek vraždy by si měl pamatovat co nejvíce detailů...

Soutěž probíhá po každém pátečním soutěžním představení. Ze všech správných odpovědí bude 21. října 2022, během závěrečného večera, vylosován výherce permanentky na příští ročník Voskovcovy Sázavy. Čím více správných odpovědí budete ve slosování mít, tím větší šanci na výhru získáváte.

Správná odpověď na otázku z minulého týdne: koště/smeták

... pozvánka na příští týden

Divadlo SUD Suchdol nad Lužnicí Sherlock Holmes – Zrození zla

Jedná se o napínavou komedii pro celou rodinu. Přijďte se podívat, jak slavný detektiv se svým nerozlučným přítelem očistí anglický venkov od zločinných záměrů jednoho z nejrafinovanějších padouchů.

Součástí představení je stínové divadlo a doprovází jej jako tradičně živá hudba.

se diváci baví. Myslím, že v dnešní době, kdy je v lidech příliš mnoho strachu z toho všeho, co se kolem děje, jsou komedie pohlazením po duši, které každý z nás potřebuje.

Jaký je Váš oblíbený hudební styl?

Moc ráda poslouchám blues. Obecně ale velmi ráda chodím na koncerty. Když se v Sázavě nějaký koná, vždy na něj jdu. Minule to byl zrovna koncert heavy metalu, což není vůbec moje krevní skupina, ale byla jsem tam (*smích*). Jde hlavně o to, že se člověk pobaví samotnou akcí, a ne jenom tím, co se hraje. Ráda poslouchám i klasiku, tedy ne, že bych si ji zrovna pustila k vaření... (*smích*).

Máte nějaký vzkaz pro diváky?

Vzkázala bych jim, aby se hlavně dobře se bavili a přišlo jich co nejvíce. Je škoda sedět doma, když je možné přijít do divadla a povzbudit tak svou mysl.

Střílíme si z poroty...

Každý porotce byl podroben malé rychlostřelbě pojmů z divadelního prostředí. Úkolem bylo, bez dlouhého přemýšlení, říci první, co přijde na mysl. Neodpustili jsme si ale malý chytáček...

Paní Kristýno, co Vás napadne, když se řekne...

divadlo – zábava
přehlídka – módní
palma – pauza
scéna – užasná
porota – zodpovědná

hudba – musí být výborná
letadlo – (*smích*) výhoz
opona – konec představení
zákulisí – konečně sami
komedie – baví všechny

Jak to vidí děti ...

Josef, 5.A, ZŠ Sázava

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadlo Náplavka Lysá nad Labem bylo založeno v roce 2014, kdy cílem bylo a je rozšíření kulturní nabídky v Lysé nad Labem a Polabí. Soubor od prvního představení pracuje metodou autorské inscenace a interpretace textu, originálních hudebních aranží a osobitě formy výtvarného pojetí představení. Žánrově se soubor zaměřuje na humoristická až kabaretní témata.

Krásné obrázky z Hrozného života je hravou a originální formou rozehraný životní příběh nejslavnějšího lyského rodáka, světoznámého orientalisty Bedřicha Hrozného. V žádném případě se nejednalo o nudnou historickou přednášku. Měli jsme možnost sledovat komické lidské charaktery, které se během staletí nemění. Jeden zdánlivě obyčejný lidský a vědecký příběh je inscenován pro současné publikum s důrazem na pohyb, rytmus a v doprovodu živě hrající kapely.

Rozhovor s Janem Burdou, režisérem představení

Kdy jste se začal věnovat divadlu, potažmo režii?

Divadlo mám rád od malička, vždycky jsem miloval zejména rozhlasové hry a záznamy na gramodeskách. Na tom jsem v podstatě vyrostl. Pocházím z Podkrkonoší, na střední škole jsem nastoupil na ZUŠ Střezina v Hradci Králové, která provozuje divadlo Jesličky. Byl jsem tam v tvůrčí skupině Jana Dvořáka a v přípravce na DAMU, kterou jsem nakonec nestudoval, rozhodl jsem se věnovat publicistice a moderování. Divadelní soubor jsem ale vždycky nějaký měl a společně s mou ženou a Hugo Charvátém, autorem této hry, hráme už čtvrt století. Režie u mě vychází spíše z toho, že je to potřeba.

Byl jste tedy jedním ze zakladatelů divadelního spolku Náplavka.

Ano. Lysá nad Labem má dlouhou ochotnickou tradici, na kterou jsme navázali, ale opravdu jen v tom, že pokračujeme v divadle. Náš styl je jiný. Nicméně chováme kolegy, kteří hráli před námi a nyní chodí na naše představení, ve velké úctě. Jsme rádi, že v Lysé byl po divadle hlad, což je trochu paradoxní vzhledem k tomu, že tam není divadlo, hraje se v kině. Nabrali jsme velké publikum a dá se říci, že si plníme svůj divadelní sen.

V programu nemáte rozepsané osoby a obsazení...

To je záměr. Bereme divadlo autorsky, v našich hrách je většinou hodně rolí, střídáme místa a žánry. Prostě kašpáříme a neustále se měníme. Jsem si vědom toho, že tradičnější publikum si na náš vypravěčský styl musí chvíli zvykat.

Když má soubor potenciál věnovat se autorské tvorbě, je to skvělé. Jsou ale všichni naladěni stejně? Netouží někdo dělat klasiku?

Je veliké štěstí, že všichni s autorskou tvorbou souzní. Možná se mě na totéž zeptáte za rok a já odpovím: „Je to v háji, rozpadli jsme se! Někdo chtěl dělat velké umění a běhat s lebkou po jevišti.“ Ted ale, pánbůh zaplať, ne.

Kolikátou reprízu jste odehráli v Sázavě?

To vám z hlavy neřeknu. Původně jsme tohle téma

zpracovali, v době covidu, jako třídílnou televizní minisérii, kterou jsme poté převáděli na jeviště. Myslím si, že šlo minimálně o šestnácté uvedení.

Co Vás inspirovalo k výběru tohoto tématu?

Bedřich Hrozný je jedním z nejvýznamnějších rodáků Lysé. Chtěli jsme převyprávět příběh tohoto člověka, který se může zdát na první dobrou velmi nudný, protože neustále seděl a bádával. Řeknu to na rovinu – pan Hrozný nebyl na chlast, ani na ženský nebo na hazard, takže o čem vlastně hrát (*smích*)? Museli jsme trochu zapojit fantazii, nicméně fakta, která v představení zazní, jsou prodiskutována s historiky. Jediné, co jsme si vymysleli, je to, jak se seznámil se svou ženou.

Jak hledáte nová témata?

Jistě znáte takový ten tlak, kdy připravíte představení a lidé se hned ptají: „Hezké. Co bude dál?“ Jako by bylo možné nazkoušet hru tak rychle (*smích*). Je prokázáno, že na kulturu chodí asi 10 % obyvatel. V Lysé, která jich má deset tisíc, jde o tisíc lidí. My své publikum známe a ono zná nás. Snažíme se, aby každé naše představení bylo něčím jiným.

Co byste vzkázal divákům?

Tohle jsou nejtěžší otázky... Ať mají schopnost vnímat divadlo v různých žánrech, schopnost abstrakce, a především bych jim přál otevřené sály. Aby se zase nestalo to, co jsme nedávno zažili.

Rozhovor s Danielou Smutnou, herečkou divadelního spolku Náplavka

Jaká byla Vaše cesta k divadlu?

Vystudovala jsem operní zpěv na státní konzervatoři, nicméně v rámci tohoto oboru byla činoherní složka potlačena, herectví jsme měli jen minimální. K činohře jako takové jsem se dostala až po přestěhování z Prahy do Lysé.

Kdy se vyvinul Váš vztah k hudbě?

Moje maminka je učitelka klavíru, konzervatoř sama vystudovala, takže jsem odmala musela hrát na klavír. Když přišla na to, že docela hezky zpívám, říkala: „Vidíš to, na konzervatoři se ti bude hezky studovat. Je to takový pohodový obor.“ (*smích*) V sedmnácti letech jsem se vrátila z Británie, kde jsme dlouhodobě žili a udělala jsem přijímačky na konzervatoř. Za svá léta jsem hrála na bicí, na čínský cimbál, snad úplně na všechno, aleskončila jsem u zpěvu.

Zpěvu se věnujete i profesně?

Sem tam. V žádném divadle nejsem angažována, ale když mě na nějakou hezskou akci pozvou, ráda si zazpívám. Zpívala jsem třeba v Kladně, Adélku v Netopýřovi. V Brně jsem odzpívala hezké árie. Nyní máme v Lysé 4TET, kde zpívám a cappella jak soprán, tak alt. Je to moc hezký projekt.

Čemu byste dala přednost, kdybyste se musela rozhodnout mezi zpěvem a herectvím?

Činohře se zpěvy (*smích*). Činohra mi přijde volnější a pro mě poslední dobou zajímavější. Operu jsem sice vystudovala, ale jako k žánru jsem k ní nikdy neměla moc blízko.

Co Vás přitahuje na herectví?

To, jak je různorodé a živé. Nejvíce ale asi to, že v našich hrách máme všichni prostor ke tvoření. Pan principál přinese autorskou hru, kterou během zkoušek společně tvoříme. Někdo více, někdo méně, ale máme opravdu volnou ruku k tomu, abychom výsledné představení poskládali kolektivně.

Co byste vzkázala divákům?

Chodte do divadla, protože divadlo žije! Covidová doba byla hrozná pro všechny umělce a návrat bude dlouhý a mnohdy i těžký.

Jak to vidí porota...

Oldřich Randula

Bylo to představení milé a inteligentní, s velmi zvláštní, ale příjemnou atmosférou.

Jiří Škoda

Moc příjemné, chytré divadlo, to především. Na představení jsem se těšil a vůbec mě nezklamalo.

Kristýna Urbanová

Neobvyklé představení, které se mi velmi líbilo, byla jsem potěšena. Líbila se mi i hudba. Zpěvu bylo ve hře trochu méně, ale myslím, že to k představení patřilo. Za mě - všechno dobré.

Jak to vidí divadelníci...

-Ze začátku, než se děj postupně začal rozvíjet, jsem trochu nevěděla, co se bude dít. Představení bylo složitější, ale o to zajímavější.

-Vtipné a nápadité!

-Oceňuji skvělou práci s rekvizitami, které zároveň tvořily jednoduchou, ale geniální scénu i většinu hereckých výkonů. Nicméně samotný způsob, jakým byl zpracovaný děj představení, nebyl mým šálkem kávy.

-V první půlce jsem byl rozpačitý.

-Bylo to jiné divadlo, než na které je Sázavské publikum zvyklé. Pro mě to byla příjemná změna.

Výsledky hlasování

líbilo	27
líbilo s výhradami	9
nelíbilo	2

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

[www.fb.com/dsjvs](https://www.facebook.com/dsjvs)

[www.fb.com/voskovcovasazava](https://www.facebook.com/voskovcovasazava)

Vážení diváci,

právě držíte v rukou předposlední číslo přehlídkového plátku. To poslední na vás bude čekat ve foyer divadla ještě dnes, po skončení závěrečného vyhlášení výsledků Voskovcovy Sázavy 2022. Je to tak. Máme před sebou slavnostní ukončení přehlídky, předání cen vítězům a vyhlášení vítěze absolutního. Jím se stane představení, které nejvíce zaujalo vás, diváky.

Po skončení ceremonií ale domů ještě neodcházejte! Za oponou čeká Suchdolský divadelní spolek SUD. Jejich „Sherlock Holmes – Zrození zla“ letošní krásný ročník uzavře.

Jsmo rádi, že vám v průběhu Voskovcovy Sázavy mohly dělat společnost také Vosk(n)oviny. Věříme, že vám po celou dobu konání přehlídky přinášely mnoho zákulisních informací a nabídly vám tak možnost blíže poznat ochotnické soubory, které svá představení do Sázavy přivezly.

Závěrečné resumé Oldřicha Randuly aneb než padne opona

Voskovcova Sázava má pro mě každý rok nádech pomalého střídání ročních období, kdy na letní svrsky postupně přibývají další vrstvy stále hřejivějšího oblečení, ačkoli letošní podzim přesunul kabáty do babího léta a k tričkům se vrátil ještě v půlce října, a romantické změny barevnosti okolního světa, kdy se stále unavenější zelená rozhodne nasadit slušivější a zářivější odstíny vínové a oranžové.

Letošní jednadvacátý ročník přehlídky hudebních divadel pro mne znamená ještě víc – o několika pátečních večerech mi poskytl útočiště, kam nedoléhaly zvuky nedaleké války a kde nebylo slyšet všechny ty celkově nepotěšující zprávy o událostech blízkých i vzdálených. Dokonce i covid nám letos konečně dal trochu pokoj, tedy s výjimkou jednoho představení, které uvrhl do karantény. Voskovcovu Sázavu letos vnímám jako ostrůvek potěchy pro duši a patří za něj velký dík všem, kdo jej pomohli vytvořit, zprovoznit a realizovat.

Hovořím-li o potěše pro duši, nemám na mysli jen veskrze milá a kvalitní představení, jež k nám divadelní soubory přivezly z různých koutů vlasti včetně toho domácího, ale i profesionálně provedené Vosk(n)oviny, jež, jak jsem si všiml, mnozí diváci se zájmem pročítali před představením, o přestávkách i po návratu domů (tedy, tam jsem nebyl, ale předpokládám...). Hezký byl i nový nápad s diváckou soutěží, stejně jako bylo hezké se opět setkat s tím, co se osvědčilo v minulých ročnících a patří k „voskovcosázavské“ tradici – jako třeba divácké hlasování „Libilo, Nelíbilo, Líbilo s výhradami“ nebo rubriky Vosk(n)ovin, kde se lze leccos dozvědět o hostujících souborech a jejich protagonistech, anebo se nechat navnadit na představení příští.

Letošní ročník pro mne byl zvláštní i v jiném ohledu – byla to jeho celková atmosféra. Nevím, jestli jsem to tak cítil jen já, anebo se na tom shodneme, ale po všech těch covidových patáliích to byl ročník návratu. Jako když po čase zavítáte na přes zimu opuštěnou chalupu a začnete větrat, stahovat přehozy z nábytku, utírat prach a uvádět do provozu všechno to, co měsíce zahálelo. Chcete pustit světlo a teplo, kam se jen dá, a zabydlet se co nejdříve tak,

Soutěž pro pozorného diváka

V(n) Stejně jako Voskovcova Sázava, i soutěž pro pozorného diváka se dnes večer dočká slavnostního zakončení a bude znát svého historicky prvního vítěze.

Soutěž probíhala vždy v pátek, po skončení soutěžního představení a zúčastnit se jí mohl každý divák. Stačilo správně zodpovědět soutěžní otázku prověřující, zda věnoval dostatečnou pozornost všemu, co se na jevišti dělo. My jsme všechny správné odpovědi opatrovali a střežili, abychom z nich dnes mohli vylosovat výherce. Ten od nás obdrží hodnotnou cenu v podobě permanentky na všechna představení dalšího ročníku Voskovcovy Sázavy.

Těší nás, že si soutěž rychle našla své fanoušky a stala se žádanou součástí Voskovcovy Sázavy. Zjistili jsme, že máme v Sázavě mnoho opravdu pozorných diváků se soutěživým duchem, kteří se neváhají zapojit do nových projektů. Zájem o tuto novinku nás mile překvapil. A tak jsme se rozhodli překvapit soutěžící diváky i my. Nebudeme dnes losovat jednoho výherce, ale rovnou tři!

Správná odpověď na otázku z minulého týdne: 6

... pozvánka do divadla

Amatérské divadlo představuje v České republice jedinečný a významný kulturní a společenský fenomén nemateriálního kulturního dědictví. Stejně jako u divadelního souboru v Sázavě, tak u mnohých dalších, sahají jejich historické kořeny do 19. století. Sázavští diváci mají již více než 20 let možnost poznávat amatérské soubory, které se věnují hudebnímu divadlu. Nyní se divadelníci rozhodli rozšířit toto poznání i o představení nehudební. Nepůjde tentokrát o formát přehlídky, ale nabídku jakéhosi předplatného, kdy ambicí je, aby v době od ledna do května do Sázavy zavítal každý měsíc jeden amatérský soubor se svou hrou. Již můžeme prozradit, že se diváci mohou těšit na divadelní spolky z Libice nad Cidlinou, Benešova či Písku. Konkrétní termíny a tituly odtajníme během listopadu. Bude možné si koupit jak zvýhodněnou permanentku na všech pět divadelních představení, tak i jednotlivé vstupenky na konkrétní titul. Permanentka by mohla někomu udělat radost třeba pod vánočním stroměčkem. Bližší informace budou zveřejňovány jak na webu a facebooku divadelního souboru Jiřího Voskovce, tak v Informačním a kulturním centru Sázava.

aby všechno zase bylo, jak má být. A já jsem ze všech letošních představení cítil tu potřebu a snahu o uvedení věci do stavu „jak to má být“. Téměř všechny soubory se svěřily, že zkoušely nebo oprašovaly svá představení po nucených pauzách, že diváci si cestu do divadel leckde stále ještě hledají – což bylo znát i u nás v Sázavě, ale že se vše v dobré obrací.

Voskovcova Sázava letošním ročníkem dokázala, že je silná a že má své místo na divadelním výsluní. Ti, kdo podzimní páteční večery strávili v roli diváka, se obohatili o mnohé prožitky – zasmáli se, třeba i uronili slzu, pokývali hlavou nebo jí zavrtěli. Vždy se ale na chvíli stali součástí jiného příběhu, jiné reality či jiného času a snad ten moment využili k zamýšlení se nad tím, že nastal čas otevřít okna, vyvětrat a pustit do života co nejvíce světla.

Děkuji všem organizátorům, divadelním souborům i divákům za vydařený a duševní pohazení poskytující 21. ročník Voskovcovy Sázavy!

Jak to vidí děti ...

Leontýnka, 6.B, ZŠ Sázava

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadlo Stodola, Sívce, jehož historie se datuje od roku 2000, vzniklo na základě nezkrotné touhy zkusit nastudovat divadelní představení; od roku 2009 se soubor stal občanským sdružením. Název pochází z první zkušebny, která byla situována do staré stodoly u Benešů. Stodola spolupracuje s dalšími spolky z blízka i z dále, v současnosti si navzájem sdílí herce, režiséry, techniku, anebo vytváří společné inscenace. Každý rok se úspěšně účastní národních přehlídek, kde se svými inscenacemi získávají mnoho ocenění.

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta je příběhem lásky a vraždy z dob, kdy Evropa tančila valčík. Jedná se o muzikál plný písní a zajímavých tanečních choreografií. Podstatou děje je rekonstrukce soudního procesu s manželkou tehdejšího ministra financí, která zabila redaktora listu Figaro. Příběh ukazuje, že veřejné mínění je vrtkavé a dnešní vrah může být zítra nazýván hrdinou.

Rozhovor s Markem Šudomou, autorem choreografií a hercem Divadla Stodola

Nemáte tu dnes režiséra, kterého bychom se mohli zeptat, proč vybral právě tuto hru. Víš to Ty?

Honza Říha, režisér, k nám do Stodoly s touto hrou už přišel, protože se mu líbila. Měl ji dlouho vyhlídnutou a hledal herce, kteří do toho půjdou s ním.

V představení všichni často přeskakujete z role do role. Je to náročné?

Přijde mi, že tohle je na tom to nejlepší, baví mě to. Člověk se musí otočit a rychle naskočit do jiné role, to je výzva. Když si člověk obleče kostým do jiné role - a to se stane - vznikají dobré momenty. Inspici, která by nás hlídala nemáme, rádi improvizujeme, což bylo možná dnes vidět (*smích*).

Ty jsi autorem choreografií v představení. Na kterou jsi nejpyšnější?

Hm (*smích*). Myslím, že docela dobré jsou „Služebný holky“. Jde o takový milý, vděčný motiv, který působí dobře a divákům se líbí. Rozhodně ale nejde o nejsložitější choreografii, tou je kankán. Holky mají co dělat, aby ho uzpívaly a udýchaly.

Jak při tvorbě choreografií postupuješ?

Měl jsem k dispozici hudbu, kterou jsem poslouchal pořád dokola, třeba když jsem jel v šalině... hodně tvořím v šalině (*smích*). Když je v hudbě výrazný prvek, řeknu si: „Tady by byl dobrý tenhle pohyb.“ Doma si choreografii pak zkusím a zjistím, že se zatancovat nedá, protože má jiný rytmus, než jsem myslel (*smích*).

Jak režiruješ choreografii, ve které sám tancuješ?

Dívám se zepředu a pak naskočím do jedoucího vlaku. Jinak to ani nejde. Toto představení jsme ale zkoušeli v několika alternacích, takže tam za mě pokaždé někdo byl a prázdné místo nevzniklo.

Rozhovor s Honzou Raclavským, hercem Divadla Stodola

Jaká byla Tvá cesta k divadlu?

K divadlu mě to táhlo už na základní škole, kdy jsem jezdil do dramatických kroužků. Začal jsem chodit do „dramaťáku“ k Ivo Kolaříkovi, který vedl dlouhá léta Dostavník Přerov. Nejprve jsem byl členem souboru v Kojetíně, později jsem vstoupil do Dostavníku, souboru v Kroměříži, a nakonec si mě stáhlo Divadlo Stodola. Poslední roky hraji divadlo s několika soubory na Moravě a je to super.

Jaký žánr je Ti nejbližší?

Dlouho jsem byl vedený jako tragický herec... teda... spíš jako herec tragických rolí (*smích*). Už Láďa Vrchovský mi na jedné soutěži monologů, které jsem měl vždy hodně emociální a dramatické, řekl, abych u dramatu nezakrnl a zkusil i něco nového. Nedávno jsem si vyzkoušel několik nových komediálních projektů a zjistil jsem, že jde také o práci s určitými zákonitostmi, která je sakra náročná. Nejvíce mě baví střídání žánrů a zkoušet na divadle vše, co je možné – mít to takhle barevné.

Proč ses začal věnovat monologu?

Zjistil jsem, že něco takového vůbec existuje. Zdálo se mi to super a chtěl jsem si vyzkoušet novou formu divadla. V monologu je člověk sám za sebe, vše, co se na jevišti děje najednou záleží jen na něm, což jde ruku v ruce s mým perfekcionismem. Vše potřebuji mít dokonalé, dotažené tak, abych byl spokojený, a to je možné jen, když si vše udělám sám (*smích*).

Takže monology si sám i režiruješ?

Jo, je to tak. Člověk díky tomu zjistí, kolik práce dá poskládat dohromady představení. Získá pak větší respekt k těm, kteří například režirují. Postavit úplně sám celé plnohodnotné, plnotučné sedmdesátiminutové představení bych nedokázal.

Vnímáš nějaký rozdíl mezi hraním v klasickém

Alternovanou máte každou roli. Jak probíhají zkoušky?

Na zkoušení v alternacích jsme zvyklí, protože je nás v souboru hodně a zahrát si chtějí všichni. Snažíme se všichni chodit na každou zkoušku a střídáme se v jejím průběhu. Když je režisér spokojený s jedním hercem, naskočí druhý.

Kdo rozhoduje o tom, kdo kde bude hrát?

Domlouváme se mezi sebou. Premiér máme vždy víc a účast na různých přehlídkách si snažíme rozhodit rovným dílem. Ale pereme se o to, kdo z nás si pojede zahrát do Sázavy, to zase jo (*smích*).

Honza R.: Ano, to jsem si hned zamluvil!

Marek Š.: Já jsem také říkal od začátku, že k vám jedu já!

Ještě, že nealternujete jednu roli. To by tekla krev nejen v soudní síni...

Na závěr se Tě, Marku, zeptáme, co bys vzkázal divákům.

Chtěl bych jim poděkovat. Za to, že mají rádi divadlo.

Jak to vidí porota...

Jiří Škoda

Skutečně příjemné hudební představení, avizovanému mini muzikálu se nezpronevěřili. Šlapalo jim to jako namazaný stroj.

Kristýna Urbanová

Mužský sbor zpíval výborně. Bohužel dámy byly málo ozvučené a v první polovině představení jim to trochu ujíždělo... jinak se mi představení líbilo.

Oldřich Randula

Představení se mi líbilo, přišlo mi velmi náročné. Měl jsem ale trochu pocit, že je na hercích znát únava a že jsou hnáni představením, místo toho, aby oni tlačili představení.

Jak to vidí divadelníci...

-Divadlo Stodola je stálící Voskovcovy Sázavy, která nikdy nezklame.

-Představení se mi velmi líbilo... asi to mám rozvést? (*smích*) Líbily se mi zejména herecké výkony, choreografie, práce s hlasem i s postavou - každý věděl, o čem hraje.

-Přišlo mi, že ve hře byla přemíra písní, které zastavovaly děj...

-Na Divadlo Stodola jsem se moc těšila, každé jejich představení má nadstandardní úroveň, krásné choreografie, hezké písně a výborné herecké výkony. A tak tomu bylo i dnes.

Výsledky hlasování

líbilo	50
líbilo s výhradami	4
nelíbilo	0

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.fb.com/dsjvs

www.fb.com/voskovcovasazava

Ceny udělené v jednotlivých kategoriích

Cena diváka za nejlepší představení

- **Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách**, Divadelní společnost Jablonský, Jindřichův Hradec

Cena poroty za nejlepší představení

- **Krásné obrázky z Hrozného života**, DS Náplavka, Lysá nad Labem

Cena města Sázavy

- **Edith**, DS BLIC, Ostrožská Nová Ves

Cena za nejlepší mužskou roli

- **Honzovi Raclavskému** za roli Charlese Jabouxa ve hře *Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta* od DS Stodola Sovice

Cena za nejlepší ženskou roli

- **Evě Koukolské** za roli Edith ve hře *Edith* od DS BLIC z Ostrožské Nové Vsi

Cena za nejlepší mužský pěvecký výkon

- **Ondřeji Buchtovi** za roli Roberta Caillarda ve hře *Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta* od DS Stodola Sovice

Cena za nejlepší ženský pěvecký výkon

- **Evě Koukolské** za roli Edith ve hře *Edith* od DS BLIC z Ostrožské Nové Vsi

Cena za nejlepší autorskou hudbu

- **Milanu Štědrovi** za písně do hry *Charleyova teta ...* od DS Jiřího Voskovce ze Sázavy

Cena za nejlepší režii

- **Janu Burdovi** za režii inscenace *Krásné obrázky z Hrozného života* od DS Náplavka z Lysé nad Labem

Cena za nejlepší scénu a výpravu

- **Haně a Mikuláši Kavanovým** za scénu a kostýmy ke hře *Krásné obrázky z Hrozného života* od DS Náplavka z Lysé nad Labem

Cena redakce Vosk(n)ovin

- **Marku Šudomovi** za choreografii k představení *Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta* od DS Stodola Sovice

Čestná uznání

- **Martinu Kůrkovi** za roli Babbse ve hře *Charleyova teta ...* od DS Jiřího Voskovce ze Sázavy
- **Divadelnímu souboru BLIC** z Ostrožské Nové Vsi za mimořádný umělecký dojem v inscenaci *Edith*
- **Daniele Smutné** za herecký výkon ve hře *Krásné obrázky z Hrozného života* od DS Náplavka z Lysé nad Labem
- **Umělkyním** za nejlepší ženský sbor ve hře *Charleyova teta ...* od DS Jiřího Voskovce ze Sázavy
- **Adamu Tomkovi** za roli Estrogeneru ve hře *Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách* od Divadelní společnosti Jablonský z Jindřichova Hradce

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Uběhlo šest týdnů od zahájení 21. ročníku Voskovcovy Sázavy. Během této doby jsme se díky pátečním divadelním večerům měli možnost seznámit s „Charleyovou tetou...“, či slavnou šansoniérkou „Edith“. Vnímavý divák mohl zjistit, „Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách“ a týden na to prostřednictvím „Krásných obrázků z Hrozného života“ nahlédnout do osudů rodáka z Lysé nad Labem. Závěr soutěžní části přehlídky převyprávěl divákům silný příběh „Jednoho jara v Paříži aneb Krvavá Henrieta“.

DS Jiřího Voskovce, Sázava

Charleyova teta ...

2. místo líbilo: 128 líbilo s výhradami: 3 nelíbilo: 0

DS BLIC, Ostrožská Nová Ves

Edith

4. místo líbilo: 54 líbilo s výhradami: 2 nelíbilo: 2

DS Jablonský, Jindřichův Hradec

Proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách

1. místo líbilo: 112 líbilo s výhradami: 2 nelíbilo: 0

Rádobydivadlo, Klapý

Jacobowski a Stjebinski

nehodnoceno

DS Náplavka, Lysá nad Labem

Krásné obrázky z Hrozného života

5. místo líbilo: 27 líbilo s výhradami: 9 nelíbilo: 2

DS Stodola, Sívce

Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrieta

3. místo líbilo: 50 líbilo s výhradami: 4 nelíbilo: 0

Vosk(n)oviny se s vámi, milí diváci, prozatím loučí... ale nebojte, není to na dlouho!